

AYHAN GÖKHAN

Sienna. Asszonyok szövik

Amíg idejössz, addig tartalak magamnál. A szorongás
lehunyt szemű alagútján, s az elfojtott, kövér
félelem súlya alatt megroppan, mint a kéz, az életem.
Jönnek az ösztönök, s félreértjük egymást. A langyos-lelkű

isten nem kegyelmez,-- az istenek. Mintha egy asztmás
faluban élnek, ahol fulladnak a parasztok, s én lennék a szív,
a tüdő, a gerincoszlop. Fűlsértő asszonyok. Párkák szövik a fojtást.
Nem éred meg harmincharmadik éved, mit mondjak

neked, akit a test meggyaláz, porig éget a lélek. Aki
többet tud a testemben élő összes néma szenvedésről,
s a gyalázat arcai magukra ismernek, magukra ismerik
a szenvedésed. Férfitestek, mint a lefolyó, kavarnak benned.

